
MONETARYJUS (2) *sb m*

(*lat.*) *N pl* monetarii.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek zajmujący się biciem pieniędzy [monetarius – myńcarz BartBydg, Mącz 231b; – mienice kujący, mieńcar Calep; myńcarz, co pieniądze bije – monetarius Cn] (2) : Byli [w Rzymie] Monetárij/co myńcę spráwowáli. BielKron 119v, 119v marg.

Synonim: myńcarz.

Cf [MONETARZ], MONETNIK

AKtt